

ΕΤΟΣ 57ον

13 Δεκεμβρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (2950)

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

‘Η δόξα τοῦ κόσμου καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ εἶναι δύο καταστάσεις πού ἀντιτίθενται μεταξύ τους. Ἡ παρουσία τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ ἀναιρεῖ τὴν δόξα τοῦ κόσμου καὶ ἡ κοσμική δόξα δέν μπορεῖ νά συνυπάρχει μέ τη θεία δόξα. Ἡ φανέρωση τῆς μιᾶς κρύβει τὴν παρουσία τῆς ἄλλης. Γ’ αὐτό καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει ὅτι «ὅταν ὁ Χριστός, πού εἴναι ἡ ἀληθινή ζωή μας, φανερωθεῖ, τότε καὶ σεῖς θά φανερωθεῖτε μαζί του δοξασμένοι» (Κολ. 3,4).

Ἡ πνευματική δόξα πού ἔχει ὁ πιστός εἶναι «κρυμμένη», δέν φαίνεται μέ τά σαρκικά μάτια. Γιατί γι’ αὐτὸν δόξα εἶναι ὁ Χριστός καὶ ἡ ἐν Χριστῷ ζωή. «Ο Ἰησοῦς εἶναι ἡ ζωή τῶν πιστῶν...», ἐνῷ «ἡ ζωή χωρίς τὸν Χριστό εἶναι θάνατος», διδάσκει ὁ ἄγιος Ἰγνάτιος. Ἐπομένως, ὅσοι ἐπιδιώκουν τὴν ἀνθρώπινη δόξα ἀπομακρύνονται ἀπό τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ ὅσοι προτιμοῦν τὸν Χριστό στὴ ζωή τους θά δοξασθοῦν μέ τὸν Κύριο, ὅταν θά ἔλθει πάλι «μετά δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς» (Ματθ. 24,30).

Καινός καὶ παλαιός ἀνθρωπος

Τὴν ἀνθρώπινη δόξα τὴν χαρακτηρίζει ἡ ματαιότητα ἐνῷ τῇ θείᾳ δόξᾳ ἡ χάρη καὶ ἀληθεία τοῦ αἰώνιου Θεοῦ. Ἡ δόξα πού ζεῖ ὁ πιστός δέν ἀπογοητεύει, δέν παραπλανεῖ γιατί εἶναι δόξα τοῦ Παρακλήτου καὶ στηρίζεται στὶς ἀρετές μέ τὶς ὁποῖες στολίζει τὸν χριστιανό. Εἶναι ἡ δόξα τοῦ καινοῦ ἀνθρώπου, ὅπως τὴν παρουσιάζει ὁ Ἀπόστολος. Ἐνῷ ἡ δόξα τοῦ κόσμου στηρίζεται στὰ ἀνθρώπινα πάθη πού φθείρουν τὸν ἀνθρωπο καὶ τὸν ὄδηγοῦν στὴν πνευματική ἀφάνεια. Ἔκεī καταλήγει κάθε ἀνθρώπινη δόξα γιατί εἶναι γνώρισμα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου.

Τά γνωρίσματα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου

Τά μέλη τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου χαρακτηρίζονται ἀπό τὸν ἀπόστολο Παῦλο ὡς γήινα (Κολ. 3,5), διότι πράττουν τὴν ἀμαρτία καὶ δέν ἐνεργοῦν τά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἄδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἔστιν εἰδωλολατρία, δι’ ἣν ἔρχεται ἡ ὄργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς νίοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐξῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεοσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὄργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μή ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ’ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι “Ἐλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυντία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

ούρανια ἔργα, δηλ. τό θέλημα τοῦ Θεοῦ (ἄγ. Νικόδημος). Καί γίνινα ἔργα εἶναι ὅσα φθείρουν τό νοερό καί τό ἐπιθυμητικό τῆς ψυχῆς, δηλ. τό κατ’ εἰκόνα Θεοῦ καὶ μοιλύνουν τό σῶμα. Καί αὐτά εἶναι:

α) *Ἡ πορνεία*. Εἶναι τό πάθος πού βάζει τίνι ἔννοια τοῦ Θεοῦ στήν ἄκρη γιά νά ικανοποιηθεῖ ὁ Θεός της ἡδονῆς, ἢ ἐπιθυμία τῆς σάρκας. Διαβάλλει τήν ἐπιθυμία τῆς ἔνωσης δύο προσώπων, ἄνδρα καί γυναίκας, γιά τήν τελείωσή τους μέσα στήν εὐπλογία τοῦ γάμου. Προτιμᾶ τό ἔνστικτο τῆς σαρκικῆς ἀπόλαυσης καί ἀπωθεῖ τήν πνευματική καί σωματική ἔνωση στή βάση τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης.

β) *Ἡ ἀκαθαρσία*. Εἶναι ἡ ἀναπόδραστη ἔξελιξη τοῦ πάθους τῆς πορνείας, δηλ. τά αἰσχρά καί παρά φύση σαρκικά πάθη (Μέγας Βασίλειος) πού δυστυχῶσ στήν ἐποκή μας προσπαθοῦν νά βροῦν καί κοινωνική ἀναγνώριση. “Οταν ἡ ἔγκρατεια εἶναι ἀπούσα, τότε τά ἀχαλίνωτα πάθη κυριεύουν τόν ἄνθρωπο καί τόν φθείρουν.

γ) *Ἡ κακή ἐπιθυμία*. “Οπως ἀναφέρει ἡ σοφία τῶν Παροιμιῶν, ὁ «ἀσεβής ἐπιθυμεῖ ὄλην τήν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς» (21,26). Ἡ προαίρεση τοῦ ἄνθρωπου χαρακτηρίζει τίς ἐπιθυμίες του ώς κακές ἢ κακές. Ὁ προφήτης Δανιήλ χαρακτηρίστηκε «ώς ἀνήρ ἐπιθυμιῶν» (9,23), γιατί ἐπιθυμοῦσε «τά τοῦ πνεύματος», ὅπως ἔξηγει ὁ ἄγ. Γρηγόριος Θεοπόλογος. Τουναντίον οἱ φαρισαῖοι τῆς ἐποκής τοῦ Κυρίου ἦταν ἄνθρωποι κακῶν ἐπιθυμιῶν, διότι ἔκαναν ὅ,τι τούς παρακινοῦσε ὁ πονηρός, καθώς «ὁ πατήρ αὐτῶν διάβολος», ὅπως εἶπε ὁ Κύριος.

δ) *Ἡ πλεονεξία*. Ὁ Μ. Βασίλειος πλέει ὅτι αὐτός πού ἀγαπᾷ τά χρήματα, ἀντί νά ύπηρετεῖ τόν Κύριο, ύπηρετεῖ τόν θεό τοῦ χρήματος, μεταθέτοντας στόν μαμωνά τοῦ πιλούτου τήν ἀγάπη πού ὄφείλει νά προσφέρει στόν θεό. Γι’ αὐτό καί ὁ Ἀπόστολος χαρακτηρίζει τήν πλεονεξία ώς ειδωλολατρία. Γιατί «ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θά εἶναι καί ἡ καρδιά σας» μᾶς πλέει ὁ Χριστός (Ματθ. 6,21).

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, διαν ό Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωή μας, φανερωθῇ, τότε καί σεῖς θά φανερωθῆτε μαζί του δοξασμένοι. Νεκρώσατε λοιπόν ὅ, τι γνίνον εἶναι μέσα σας, δηλαδή τίνι πορνείαν, τίνι ἀκαθαρσίαν, τό πάθος, τίνι κακόν ἐπιθυμίαν καί τίνι πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία, ἔνεκα τῶν ὄποιων ἔρχεται ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τούς ἀπειθεῖς ἀνθρώπους. Αὐτά ἀκολουθούσατε καί σεῖς κάποτε, διαν ἔζουσατε αὐτήν τήν ζωήν. Ἀλλά τώρα ἀποβάλατε καί σεῖς ὅλα αὐτά, τήν ὄργην, τόν θυμόν, τήν κακίαν, τήν δυσφήμησιν, τήν αἰσχρολογίαν τοῦ στόματος. Μή λέτε ψέμματα ὡς ἔνας εἰς τόν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἀποβάλει τόν παλαιόν ἀνθρωπον μέ τάς πράξεις του, καί ἔχετε ἐνδυθῆ τόν νέον, ὡς ὁποῖος ἀνανεοῦται εἰς ἐπίγνωσιν κατά τήν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του. Τώρα δέν ὑπάρχει πλέον "Ἐλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτμημένος καί ἀπεριτμητος, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλά ὡς Χριστός εἶναι τά πάντα καί εἰς πάντας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Αρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ε) Ἡ ὄργη, ὡς θυμός, ἡ κακία, ἡ βλασφημία, τό ψεῦδος. Εἶναι γνώρισμα «τα-λαιπώρου καί φαύλης ψυχῆς» ἡ κακία πλέι ὡς ἄγ. Ἰσίδωρος ὁ Πιλοουσιώτης. Καί τά παράγωγα αὐτῆς σκοτίζουν τό ἐπιθυμητικό τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου καί κά-νει τόν φωτισμό τῆς πίστεως καί τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ. Γίνεται ὑποχείριος τοῦ διαβόλου πού εἶναι «ὁ πατήρ τοῦ ψεύδους».

Τά πάθη αὐτά ἐπιφέρουν τήν ὄργη τοῦ Θεοῦ στούς ἀνθρώπους ἐκείνους πού τά διαπράττουν, καθώς παραθεωροῦν τό ἄγιο Θέλημά Του. "Οπως ὅσοι σέβονται καί ἐφαρμόζουν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ πλέονται «τέκνα Ἀβραάμ», ἔτσι καί ὅποιοι περιφρονοῦν τό θεῖο Θέλημα ὀνομάζονται «υἱοί ἀπειθείας» ἢ «τέκνα ὄργης», ὅπως σημειώνει ὁ Μ. Βασίλειος. Μέ συνέπεια νά κληρονομοῦν τή φθορά καί νά κάνουν τή ζωή, ὅπως εἴπε ὁ Κύριος (Ἰωάν. 3,36).

Τά γνωρίσματα τοῦ καινοῦ ἀνθρώπου

Τό πρῶτο καί κύριο γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἶναι «ἡ νέκρωση» τῶν παθῶν στή ζωή του. «Νά νεκρώσετε τήν ἐμπάθεια στά γήινα μέλη σας», μᾶς πλέι ὡς Ἀπόστολος (Κολ. 3,5). Νά «ἐκδυθεῖτε» τά γνωρίσματα τοῦ παλαιού ἀνθρώπου, τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀμαρτίας. Δημ. προτρέπεται ὡς ἀνθρωπος νά προσαρμόσει τήν προσίρεστή του, τό αὐτεξούσιο του στό Θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καί γιά τόν σκοπό αὐτό ἀγωνίζεται τόν καλό ἀγώνα τῆς πίστεως καί τῆς ἀρετῆς μέ-σα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, σκοπός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ καλλιέργεια τῶν πνευ-ματικῶν ἀρετῶν, ὃστε νά ἀνακαινισθεῖ ψυχικά καί σωματικά καί νά κατορθώ-σει νά μπει στόν χῶρο τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, πού ἀνακαινίζει τήν ἀνθρώπινη φύση τούν Χριστό. Κάνει τόν ἀνθρωπο «κατ'

13 Δεκεμβρίου 2009: ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (ΠΡΟΠΙΑΤΟΡΩΝ)
Εύστρατιού, Αύξεντίου, Εύγενίου, Μαρδαρίου και Ὁρέστου τῶν μαρτύρων,
Λουκίας μάρτυρος (†340).
Τίχος: β' – Ἐωθινόν: Ε' – Ἀπόστ.: Κολοσ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Δεκεμβρίου, Πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.

εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτοῦ», τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ εἰρηνικό, πράο, ἀνεξίκακο, πιστό, ἀγαθό, ἀγνό. Ὁ πιστός ἐπιθυμεῖ νά γίνει ζωντανό μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ γιά νά γίνει κοινωνός καί τῆς δόξας Αὐτοῦ. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΓΙΑ ΤΟ 2010: ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ, ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καί φέτος:

1. Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2010 καί τήν κανονική ὁργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀφιερωμένα στήν Ἐνορία.
2. Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ 2010** περιέχει τό ἔօρτολόγιο τοῦ ἔτους καί μηνύματα γιά τήν ἔօρτη κάθε ἡμέρας. Κοσμεῖται μέ εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3. Τό **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (σχῆμα 14x21), πέραν ἀπό τό ἔօρτολόγιο καί τό καθημερινό μήνυμα, περιέχει τή δυνατότητα καταγραφῆς καί προγραμματισμοῦ τῶν ἡμερήσιων ὑποχρεώσεων τοῦ κατόχου του.
4. Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης, σχ. 8,5x14) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἔօρτολόγιο τοῦ 2010, σημειωματάριο, τηλεφωνική ἀτζέντα, τίς περιόδους νηστείας καί χρήσιμες ἐκκλησιαστικές πληροφορίες. Εἶναι ἀφιερωμένη στό Κατηχητικό Ἐργο.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κίρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἀγίας Ειρήνης (δι. Αιόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, σύν τοιούτοις περιστασιάς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὅμιλει. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κίρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀπτικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἀγίας καί ὅμιλει ἐνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἰερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

· Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δύο τόν κόσμο μέσω Διαδίκτυου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm